

enede Stater i 1890, og Danmarks Kvota for Aaret 1. Juli 1924 til 30. Juni 1925 er derfor beregnet til 2 789 Indvandrere.

Her maa jeg i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser om, at vor Repræsentation i Washington burde have formaaet at opnaa en højere Kvota, paapege, at Loven ved for alle Lande at anvende samme Aar som Udgangspunkt og samme Procentberegning formelt stiller alle Lande ens i Henseende til Indvandring til de Forenede Stater, og Udenrigsministeriet har derfor ikke ment at burde instruere Gesandtskabet i Washington om at rette Henvendelse i saa Henseende til de Forenede Staters Regering, saa meget mindre som det er Udenrigsministeriet bekendt, at andre Lande, der har henledt de Forenede Staters Regerings Opmærksomhed paa det for dem ugunstige Resultat, intet derved har opnaaet, idet Indvandrings-spørgsmaalet af den amerikanske Regering meget stærkt er hævdet at være et udelukkende indre Anliggende.

Hvad nu de faktiske Forhold angaar, maa den Omstændighed, at Folketællingsaaret 1890 nu, i Modsætning til som tidligere Aaret 1910, er lagt til Grund ved Beregningen, anses for relativt gunstig, eftersom den saakaldte „nye“ Indvandring paa den Tid var forholdsvis langt mindre end den „gamle“ Indvandring. Denne Beregningsmaade medfører saaledes, at en vis Kategori af Lande reelt berøres forholdsvis mindre føleligt af de nye Restriktioner, og til denne Kategori hører Danmark. Fra Danmark udvandrede der saaledes i Tiaaret 1880—90 gennemsnitlig ca. 9 000 om Aaret, saaledes at den danske Udvandring til de Forenede Stater faktisk kulminerede i denne Periode. En Henvendelse fra den danske Regerings Side vilde derfor vanskeligt have ladet sig begrunde, naar man erindrer de Begrænsninger, Indvandringsloven har medført i Udvandringen fra andre Lande til de Forenede Stater.

Udenrigsministeriet er opmærksomt paa, at den Beregningsmaade, som vil blive indført efter den 30. Juni 1927, til hvilket Tidspunkt Folketællingerne i 1890 ikke længere vil blive lagt til Grund, vil medføre en alvorlig Nedsættelse af Danmarks Indvandringskvota, nemlig til 1 092 Indvandrere aarlig, men jeg tror ikke, at man vilde have opnaaet noget gunstigere Resultat ved at henlede den amerikanske Regerings Opmærksomhed paa dette Forhold. Heller ikke Regeringerne i vore Nabolande Sverige og Norge har fundet An-

ledning til at rette Henvendelse om Sagen til den amerikanske Regering, skønt den nye Beregningsmaade formentlig vil blive mindst lige saa følelig for disse to Lande. I denne Forbindelse mener jeg at burde omtale, at der i sin Tid fra den amerikanske Udenrigsministers Side overfor vedkommende Kongresudvalg blev udtalt Betænkelighed ved, at Forslaget til Lov af 26. Maj 1924 vanskeligt kunde forenes med de bestaaende Traktater. Der blev derfor i Loven optaget en Bestemmelse gaaende ud paa, at Udlændinge, som ifølge en bestaaende Handels- og Søfarts-traktat er berettigede til at komme ind i de Forenede Stater for at drive Handel, ikke betragtes som Immigranter; Danmark har allerede i enkelte Tilfælde haft Fordel af denne Tilføjelse, skønt vedkommende er rejst til de Forenede Stater med den Hensigt at opholde sig der paa ubestemt Tid.

Endelig skal jeg paapege, at der er en Mulighed for, at det samlede Antal Indvandrere, som i Henhold til Loven af 1924 er sat til 150 000 for Aaret 1927—28, kan ændres ved en af Kongressen vedtagen Resolution, saafremt de økonomiske og sociale Forhold i de Forenede Stater til den Tid maatte tilraade en større Indvandring, end man nu anser for ønskeligt. Der er saaledes en Mulighed til Stede for, at Indvandringen herfra til den Tid vil møde gunstigere Betingelser.

Jeg haaber hermed at have givet en efter Omstændighederne fyldestgørende Besvarelse af det af det ærede Medlem fremdragne Spørgsmaal. Naar jeg ikke er gaaet mere i Detailler, skyldes det dels Ønsket om ikke yderligere at beslaglægge ærede Medlemmers Tid, dels den Omstændighed, at visse Sider af det paagældende Forhold neppe egner sig til indgaaende Drøftelse i dette høje Ting. Jeg er imidlertid villig til efter Ønske at være rede med nærmere Oplysninger i det udenrigspolitiske Udvalg.

Socialministeren (Borghjerg): Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen gjorde nogle Spørgsmaal om Indtægtsgrænserne i Sygekasserne. Jeg skal svare, at selve Sagen om Sygekasselovens Revision er under Overvejelse. Der vil ogsaa dette Spørgsmaal blive taget op til Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. P. Andersen nævnte Spørgsmaalet om Ulykkesforsikring for Sejlskibsredere. Et andet Medlem havde angaaende denne Sag henvendt sig til min Kollega Erhvervsministeren, der allerede har svaret. Jeg skal tilføje, at man